

EAST

1/2009

VÝCHOD

Ekluzivní reportáž

ze Zimního tábora

III OBSAH

1. číslo

ÚVODNÍK 3

VEDOUcí POBOČKY

ROZHOVOR 5

TOPIK A SVIŠŤ N°2

PŘÍBĚH NA POKRAČOVÁNÍ 8

NOVÝ LOVEC

REPORTÁŽE Z AKCÍ 9

ZIMNÍ TÁBOR

PÁTRÁNÍ PO ZANIKLÝCH KLUBECH 11

47.KBS SEDMIČKA

CO PODNIKÁ ... 13

WHOOK, MRAVENCÍ ...

ZÁŽITKY Z AKCÍ 15

SPRÁVNÁ TROJKA

AKTIVNÍ KLUBY 17

327.KBS JESTŘÁBI

Č-M SLOVNÍK 20

SYSEL NA MORAVĚ

VÝVĚSKA AKCÍ 19

BŘEZEN - DUBEN

ANKETA 22

LITERATURA

Ahoj kamarádi.
Právě čtete úvod do prvního čísla Východu, časopisu Východočeské pobočky SPJF. Jak jste si jistě všimli, časopis má nový design a mnohem rozšířenější obsah. Chystáme se časopis stále zlepšovat a doplňovat. Do redakce jsme přibrali Matěje z České Skalice, vedoucího Mravenců. Tudíž přibyl další člověk, na kterého se v případě potřeby můžete obrátit. Začíná krásné jaro. A jako se probouzí k životu příroda, probouzí se i pobočka. Po rozeslání nultého čísla, nám byly odpovědi samé kladné reakce. Ozvali se i někteří z těch, o kterých jsme už vážně pochybovali, jestli je ještě foglarismus baví. Takže časopis zatím naše očekávání plní. Uvidíme, jak se mu povede dál.

ZA REDAKCI WAPI

REDAKTOŘI:

Stanislav Čaban - Wapi
Tomáš Moravec - Topik
Martin Svatoň - Svišť N°2
Matěj Správka

RADOU PŘISPĚLI:

Vladimír Schmid - Stopař

FOTO NA TITULNÍ STRANĚ:

Vladimír Schmid - Stopař

E-MAIL: c.vychod@email.cz

WEB: spjf-vc.wz.cz

MADE IN VC - 13.BŘEZNA 2009

ÚVODNÍK

MILÍ ČTENÁŘI,
právě držíte v rukou první číslo nového časopisu s názvem VÝCHOD. Ti, kdož se na jeho tvorbě podílejí, jsou náctiletí členové Východočeské pobočky Sdružení přátel Jaroslava Foglara. Jejich podíl je vlastně stoprocentní. My, dospělí jsme nenašli dost energie a času, abychom se do takového projektu pustili. Před časem jsem sám podobný časopis tvořil a vydával. I když mě to velmi bavilo, bylo to náročné a vydržel jsem pouze rok a půl a bohužel jsem ještě čtenáře ošidil několika dvojčísly. Naši mladí kamarádi však mají na své straně několik výhod. Je jich více a budou mít mnohem snazší práci s distribucí, neboť časopis se nebude tisknout. Bude k dispozici v elektronické podobě. Možná jim chybějí zkušenosti, naproti tomu mají nové nápady.

Redakci tvoří nyní Wapi, Svišť a Topik (jména najdete jinde). Všechny je znám poměrně dlouho. Wapi a Svišť jsou členové 327. KBS Jestřábi z Cerekvice nad Bystřicí a mají v sobě velkou energii a nadšení, což se projevilo i na několika úspěšných akcích.

Topik je stopař z Nového Rokytníku u Trutnova. Ten v minulosti přispíval i do mého časopejsku. Myslím, že v těch klucích je značný potenciál. A bylo by nesprávné brát jim vítr z plachet.

Jejich cílem při vydávání časopisu je oživení činnosti Východočeské pobočky. Ta v současnosti poněkud stagnuje. Za určitý problém považují malý potenciál členské základny (věkový průměr členů je 37let). Mezi aktivity pobočky mají patřit především akce pro děti a mládež. A to buď akce pořádané naší pobočkou nebo akce pořádané někým jiným, ale kde máme své účastníky. Dalšími aktivitami jsou akce dospělých členů pobočky, např. výstavy burzy apod.

V loňském roce to bylo například otevření Foglarovy uličky v Hradci Králové. Ale i na takovéto akci nesmějí chybět mladí členové. V tomto případě zde sehráli hoši z 240.KBS Mravenci z České Skalice scénku s Rychlými šípy. Herecký talent se skrývá i v Jičíně v podobě Alky. Proč se však nedaří vyvíjet bohatší aktivitu, když máme potenciál? Osobně si myslím, že je to působením několika okolností. Hodně dětí má alternativní programy, např. sportovní nebo jiný kroužek či muziku. Takové činnosti jsou pro rodiče nákladné a jestliže má dítě alespoň trochu talent, je pochopitelné, že toto má přednost. Tyto děti k nám na akci zavítají většinou jen jednou, protože jim náhodou vyšel volný víkend. A ač by rády přijely i příště, nemají čas! Nic není platné, že termín naší akce znají rok dopředu. Dalším důvodem je, že na akce je nutno dojet. Mnoho rodičů své děti samotné nepustí. Další důvod je nedostatek dospělých organizátorů. To se týká studentů, kteří zase musejí logicky upřednostňovat školu. Jed-

nou mohou, jindy ne. Problémem bývá nemožnost nalézt vhodný termín a zajistit tak účast. Vzhledem k tomu, že na většinu akcí přijedou členové sdružení, musí se brát zřetel na to, že by se akce mohla krýt s jinou akcí, čímž se tříští účast. Dalším argumentem jsou finance, dostupnost (vlak, bus), zázemí a vhodná propagace.

Sečteno a podtrženo – potenciál máme, nápady jsou, akce uspořádat umíme. Co neumíme, je zajistit dostatečnou účast. Konkurence je bohužel veliká. Kolik dětí se vám zvedne od počítače, kde mají právě rozehranou vítěznou bitvu, aby si sbalilo spacák, karimatku, ešus a kápézetku a vyrazilo na vlak do stanice „Skutečně prožitě dobrodružství“.

Tento časopis by měl svou měrou přispět k tomu, aby se takových dětí našlo co nejvíc. Doufejme, že se to autorům bude dařit. Každopádně držím palce.

FERDINAND FORRÓ

VEDOUcí

VÝCHODOČESKÉ Pobočky SPJF

TOPIKU, MOHL BY SES NÁM STRUČNĚ PŘEDSTAVIT?

Já sem Topik. Je mi 17 let. Baví mě četba, příroda. Sbírám známky, sirkové štítky, přírodniny. Chovám rybičku jménem Kandát, pěstuju všelijaké kytičky, např.: citrusy, granátová jablka nebo chorvatskou borovici.

V KTERÉ ŽE TO DÍŘE BYDLÍŠ?

V díře? To je nějaká mýlka, my nebydlíme ve sklepě. Žiju v téměř metropoly, New Rokytník City se to nazývá. Teda bydlím v Novém Rokytníku. -Wapi mně dal tuto otázku proto, že nazývám jeho Žížalkovice, teda Želkovice, dírou.- U nás se toho dá tolik dělat, např. : chodit do lesa, na louku, na pole. A někdy se chodí i do školy . . .

CO BY CHTĚLO PODLE TEBE V POBOČCE VYLEPŠIT?

Vylepšit v pobočce? Tak například by se mohla natřít okna a vydrbat podlaha. A jinak by se mohly pořádat tak jednou za měsíc akce. Jistě by to přitáhlo nějaké další členy.

BAVÍ TĚ HODNĚ PRÁCE NA VÝCHODU?

BUDE Z TEBE JEDNOU SPISOVATEL?
Práce na východu mě baví hodně. Jo a na Východu? Tam

mě to baví taky, máme prima redakci a taky, doufám, hodně čtenářů. Spisovatel ze mě bude jednou možná, to ještě nevím. Musel bych se totiž naučit psát.

MALINKO NÁM PŘEDSTAV VAŠI SPRÁVNOU TROJKU? ALE OPRAVDU JEN TROCHU, O VAŠEM KLUBU BUDE V JINÉM ČÍSLE CELÁ STRÁNKA.

Tak malinko nebo trochu? Ted' si nejsem vůbec jistý. (smích) Tak malinko teda. Jsme klub tří kluků, jak se dá odvodit z názvu. Na klubovně nejsme přihlášení jak Klub Bobří stopy, ale Jako Bratrstvo talismanu. Máme schůzky jako každý jiný klub, ve středu a v Dubnu, totiž v úterý a ve čtvrtek. V neděli chodíme na výpravy. Jinak v klubu toho moc neděláme, spíše pracujeme.

S TEBOU JE TO SLOŽITÉ. KLUB SICE MÁŠ, ALE V SPJF JSI COBY STOPAŘ. JAK DLOUHO UŽ JSI STOPAŘEM BS A JAK JSI SE DOZVĚDĚL O SDRUŽENÍ? Se mnou je to složité? O tom mi není nic známo. Jsem vedoucí klubu, ale myslím, že jsem i stopař. To asi nejvíc, protože klub není přihlášen a jako stopař jsem se neodhlásil. Opravdu je to se mnou asi složité. Stopař jsem od

svého vstupu do Sdružení. To bylo teď v lednu čtyři roky. O Sdružení jsem se dozvěděl z knihy Dobrodružství s Bobří stopou.

LETOS JEDEŠ UŽ PO TŘETÍ NA TÁBOR NA PIKÁREC. JSI POD ROLFOVÝM VEDENÍM SPOKOJEN?

No, ehm, co říct. Pod Rolfovým vedením spokojen jsem, i když je Rolf někdy naštvaný. Hlavně, když se stane nějaká chyba nebo když jeho mužstvo prohrává ve fotbale. Ale třeba se z toho vyspí.

JSI ZNÁMÝ SVÝMI VTIPNÝMI HLÁŠKAMI. MĚL BYS NĚJAKOU?

Já a vtipné hlášky? Tak to jsem ještě nežral, to o sobě nevím. Někde jsem četl takové moudro:

„Kdyby člověk sám sebe viděl tak, jak ho vidí ostatní, tak by se musel sám sobě představovat.“

Nevím, jak mě vidí ostatní, proto nevím, jak si mám sám sebe představit. Tímto končím a až budete zase mít přívál pěknoučce záludňoučce těžkoučkých otázek, tak se ozvěte. S pozdravem Topik.

JASNÝ. ZDAR!

JAKO OBVYKLE BYCH ZAČAL PROSBOU, ABY SES NÁM PŘEDSTAVIL.

Jmenuji se Martin Svatoň a je mi 16let. Moje přezdívka je Svišť №2. Žiju v Cerekvici nad Bystřicí a jsem zakladatelem 327.KBS Jestřábi. Chodím do 1.B na Gymnázium v Hořicích. Cvičím karate, hraji divadlo.

NA KOLIK HUDEBNÍCH NÁSTROJŮ HRAJEŠ A KTERÉ TO JSOU?

Tak už šest let hraju na kytaru. Učím se na kontrabas a basskytaru. Na piáno zvládnou leda tak Chtíc, aby spal.

JAK DLOUHO UŽ HRAJEŠ DIVADLO A CO CHYSTÁTE NA TENTO ROK?

Divadlo hraji sedmým rokem. Minulý rok jsem dokonce zkoušel přijímačky na konzervatoř. Tento rok s Dramaťákem chystáme představení Aucassin a Nicoleta.

KDE JSI PŘIŠEL KE SVÉ PŘEZDÍVCE?

Přezdívku jsem získal ve škole, ještě než jsem si hodlal založit klub.

A Svišť №2 proto, že na táboře už jeden byl.

JAK JSI SE DOZVĚDĚL O SDRUŽENÍ TY A KOLIK TÁBORŮ JSI ABSOLVOVAL?

Tak já jsem se o Sdružení dověděl z Mých 1.novin až

MÁŠ LETOS V PLÁNU?

Tak už jsem byl na Zimním táboře. O víkendu vyrážím na Lesní školu. Předpokládám zastávku na Krasu a o Velikonocích se již tradičně vypravíme na Ukrajinu. Nenechám si ujít ani tábor Lambat Waktu a chystám se na vandr do Rakouska.

potom, co jsme založili klub. Zatím jsem absolvoval 3 letní a 3 zimní tábory.

S JAKOU PŘEDSTAVOU A PROČ JSI VSTUPOVAL (SICE JSME HO SPOLU ZAKLÁDALI, ALE BUDIŽ) DO 327. KBS JESTŘÁBI? SPLNILY SE NĚKTERÉ TVÉ PŘEDSTAVY?

Tak představoval jsem si, že bych se mohl stát jedním z těch správných chlapců, jak to Jestřáb popisoval, ale bohužel jsem byl tak líný a zkažený, že už to nešlo.

Určitě aspoň něco se mi splnilo. Zažil jsem spoustu skvělých zážitků, na které doufám nezapomenu.

TY MÁŠ TO, CO TI MUSÍ KAŽDÝ ZÁVIDĚT – MAMKU, KTERÁ TĚ PUSTÍ TĚMĚŘ KAMKOLIV. JAKÉ VĚTŠÍ AKCE

NA JEDNÉ AKCI SIS VYLOSOVAL PŘEDSEVZETÍ, ŽE SE DO 31.12. 2009 CELKEM STOKRÁT VYKOUPEŠ V PŘÍRODĚ. KOLIK KOUPACÍCH DNŮ TI JEŠTĚ K 9. BŘEZNU ZBÝVÁ?

Do konce roku je ještě 297 dnů a mně zbývá ještě 99 zastávek pod vodní hladinou.

MÁM TADY DVA SPECIÁLNÍ DOTAZY OD NAŠICH ČTENÁŘŮ:

1. NEVÍŠ, KDY BUDE JEZDIT PO CEREKVICI TRAMVAJ?

To opravdu netuším, ale my můžeme být rádi za vlakovou zastávku, která je ke všemu na znamení.

2. JSI VELKÝ SPÁČ. POČÍTÁŠ PŘED SPANÍM OVEČKY?

To jsem opravdu nezkoušel. Já si prostě představím že je zima a zimní spánek nastoupí ihned.

III PŘÍBĚH NA POKRAČOVÁNÍ

NOVÝ LOVEC

Každé ráno Jerry vstával ještě za tmy a když vycházelo slunce, už měl poklizenou ve stodole a pracoval na poli. Koně tahali těžký pluh a zelená zem se řadu za řadou obracela a měnila v hnědou. Na část pole přijdou brambory a na díl kukuřice. Bude zde místo i pro mrkev a fazole. Jerry se takto každý den lopotil proto, aby měl brzy hotovo a mohl se vydat do města.

Bylo jaro, ptáci začínali hnízdit a malý George každý den prožíval drobná dobrodružství. Často se teď vydával na krátké výpravy, aby prozkoumal okolní terén a objevil něco nového. Jednoho dne se dal směrem k řece. Jarní přívaly vod z tajícího sněhu už opadly, ale v řece bylo stále hodně vody. Za zarostlým ohybem řeky George uslyšel jakoby lidský výkřik.

Šel tam, aby zjistil, co se stalo. Na stromě nad ním ležela veliká žlutá puma. On nevěděl, že tam je a proto šel až pod strom. Puma znovu zařvala a chystala se skočit. George ale nelenil a běžel směrem ke srubu. Pumě ale utéci nemohl. Pohybovala se už po zemi a proto ho rychle doháněla. Když se otočil, skočila na něj a kousla ho do ruky. George spadl na zem a nehýbal se. Proto ho puma nechala být a odešla pryč.

Jerry právě dooral poslední řádek na poli a rozhodl se, že půjde George hledat. I on se vydal směrem k řece. Když přešel kopec, uviděl v trávě ležet zkrvaveného George.

„Tati, tati, byla to puma, přepadla mě u řeky.“ Jerry vzal svého syna do náručí a rychle spěchal ke srubu.

POKRAČOVÁNÍ PŘÍŠTĚ

PÍŠE TOPIK

REPORTÁŽE Z AKCÍ

ZIMNÍ TÁBOR - VÝSTUP

Probudil jsem se v klubovně SPJF, byla Sobota ráno a začínal 3. Zimní tábor, na kterém jsem nemohl chybět. Vstal jsem a začal si balit. Když jsem měl sbaleno, zamkl jsem klubovnu a vyrazil na nádraží. Podle plánu jsme měli nastupovat takto: Já na hlavním, Stopař v Židenicích, Jerry na Lesné a Kawi na Králově poli. Nastoupil jsem tedy do posledního vagónu (Jak jsme se Stopařem domluvili), uvelebil se a čekal až se vlak rozjede. Vlak pomalu přijížděl do Židenic a já vyhlížel Stopaře, ten však nebyl nikde k nalezení. Vyčkal jsem tedy na Lesnou, kde měl nastoupit Jerry. Lesná! Vyhlédnu z okénka a zjistím, že Jerry utíká do přední části vagónu. V rychlosti jsem tady sbalil celý svůj kutloch vydal se na druhou stranu vlaku. Minulo Královo pole a Kawi nikde, přidal jsem tedy v rychlosti směrem k Jerrymu. Asi v první třetině vlaku jsem potkal Jerryho, který mi oznámil, že Stopař kvůli zpoždění nestihl vlak a Kawi jela z Hlavního. Vystoupili jsme tedy v Řečkovicích rozhodnutí počkat na Stopaře. V době čekání na Stopaře jsme zkoušeli, zda jsme ještě

nezapomněli, jak ovládat běžky. Poté, co Stopař doražil linkou MHD, vyrazili jsme 1. vlakem na cestu do Skleného.

Ze stanice Sklené jsme absolvovali na běžkách cestu do tábora. Na Příjezdové cestě k táboru jsme potkali Hynka a vozidlo s táborovými věcmi. Pomohli jsme tedy vozidlu dostat se do tábora a začali vynášet potřebné věci. Když jsme odhrabali sníh z kruhu pro týpí, začala samotná stavba. Jenomže jaké bylo naše překvapení, když jsme zjistili, že stan, který měl být pěti metrový, je o půl metru menší a tudíž se do něj nevejdeme. Proto musel nastoupit plán Bé. Museli jsme postavit „sedmimetrák“! Do večera už zbývalo málo času a tak jsme stihli jen tak tak postavit týpí a nadělat dřevo na oheň. Po večeri jsme se uložili k spánku a nechali se unášet sny o dobytí Mount Everestu.

Ráno jsme začali s vnitřními úpravami týpí, aby neunikalo tolik tepla. Ale na co jsme se nejvíc těšili byla novinka, kterou ještě tábory SPJF neviděly, tzv. Ozan. Zatímco jedna půlka dodělávala interiér týpí, druhá se vydala na dřevo. Kolem obědu

REPORTÁŽE Z AKCÍ

ZIMNÍ TÁBOR - VÝSTUP

jsme dodělali vnitřek a tak se stačilo jenom nastěhovat. Kawi však už tuto možnost neměla, jelikož se tou dobou vydala na cestu do Heřmanova. Po nastěhování nastala pauza na oběd. Odpoledne jsme věnovali přípravě dřeva. S večerem jsme se uchýlili do týpí, kde jsme za zvuku kytar strávili krásnou noc. Uspalo nás až čtení z knihy Edmunda Hillaryho.

Třetího dne jsme se již dopoledne vydali na nákup do vsi Moravec, ze které jsme pokračovali na krátkou vyjížďku. Cestou zbyl čas i na závody z kopce na běžkách. Po návratu jsme s radostí shledali, že na nás čeká náš druh Čáp.

Odpoledne jsme opět věnovali přípravě paliva, ale odměnou nám bylo brzké setmění a tak jsme se opět uchýlili do našeho týpí. Vyprávění o různých zážitcích jsme prokládali hrou na kytaru a kolem druhé rány i na nás dopadla únava.

Čtvrtý den přinesl můj odjezd a já se nerad loučil s přátelskou atmosférou a ohněm vyhřátým týpím. Vydal jsem se na cestu do Křižanova. Až 22. auto se nade mnou slitovalo a odvezlo mě na vlakové nádraží. Nastoupil jsem do vlaku, naposled se rozhlédl po krajině a smutně odjížděl domů.

TEXT: Svišť Foto: STOPAŘ

III PÁTRÁNÍ PO ZANIKLÝCH KLUBECH

47. KBS SEDMIČKA

ZJISTIL JSEM, ŽE V ČESKÉ SKALICI PŮSOBIL 47. KBS SEDMIČKA. SEHNAL JSEM SI O NĚM CO NEJVÍCE INFORMACÍ A VYPRAVIL SE DO SKALICE NAJÍT BÝVALÉ ČLENY, ABY MI O KLUBU ŘEKLI NĚCO VÍC. KLUB VZNIKL ASI V ROCE 1993. V KLUBOVNĚ SDRUŽENÍ JE V ARCHIVU DEPEŠÍ SCHOVÁNO JEDNO JEDINÉ HLÁŠENÍ. Z NĚHO JSEM SE DOZVĚDĚL ADRESY A PŘIBLIŽNÝ VĚK. V KLUBU SEDMIČKA BYLI PŘIHLÁŠENI TŘI KLUCI, DNES BEZMÁLA TRICETILETÍ MLADÍCI.

Po úmorné cestě přečpaným vlakem jsem dorazil v pátek 6. března do Skalice. Než jsem stihl začít bloudit (ještě jsem ve Skalici nebyl), potkal jsem Ferdovu dceru Helenu, která mě dovedla k nim domů. Přivítal jsem se s polovinou Mravenců, která byla doma a šli jsme pro tu druhou polovinu (se kterou jsme se zase vraceli zpět do mraveniště).

Popovídali jsme si o pobočce, klubech a časopise. Prozradil jsem Matějovi, co je hlavním cílem mé cesty. Bez rozmýšlení se ke mně připojil a vyrazili jsme poodhalit minulost Sedmičky. Šli jsme přes půl Skalice ke hřbitovu. Ve dvou uličkách pod hřbitovem měli svá bydliště dva členové. V prvním domě nám otevřel muž ve středních letech. Pronesli jsme svou prosbu a on nás poslal za synem. „Bydlí hned tady dole, ve druhé ulici v prvním okále. To hned najdete.“ Našli jsme. Ale až po dlouhé době, během které jsme proběhali

tři ulice. Mladík nám však naši počáteční radost zchladil: „Já jsem v žádném takovém klubu nebyl. To je asi nějaká mýlka. Je mi líto.“ Zeptali jsme se tedy, ve kterém domě bydlí další člen (bylo to ve stejné ulici). „Jo, tak ten bydlí hned nade mnou, ale není doma.“ Nevíme, co si myslet. Podle výrazu tváře by mohl dotyčný své členství v klubu popírat. Nebo na to zapomněl? Jméno, věk i adresa souhlasí. Přece nebydlí v České Skalici dva stejní lidé na stejné adrese... Vypravili jsme se tedy na druhý konec města, kde měl bydlet třetí člen. Ze dveří vykoukl muž v důchodovém věku, který nebyl naší návštěvou nijak nadšen. Mračil se jako tisíc čertů. Když však slyšel, že se nám jedná o objasnění historie klubu jeho syna, tvář se mu vyjasnila a spolupracoval: „Jo, nějaký takový klub tenkrát měli. To víte, kluci. Teď ale bydlí na náměstí, jděte to zkusit, měl by být doma.“ Tak jsme šli Skalicí zase zpátky.

PÁTRÁNÍ PO ZANIKLÝCH KLUBECH

Vážená redakce

Přihlašujeme se mezi kluby Bobří stopy. Náš klub vznikl v letošním roce, a to 7.7. a proto se jmenujeme Sedmička.

členové: Libor Zítko Tomáš Tuna Josef Havlíček
Na Kamenci 638 Máchova 77 Klicperova 66
55203 Česká Skalice 55203 Česká Skalice 55203 Česká Skalice II.

rodné č. 800722/3246 800405/3233 810118/ 3233

prosíme, a by jste psali na adresu: Libor Zítko
Na Kamenci 638
55203 Česká Skalice

Náš klub se zabýval sbíráním různých hornin a minerálů. Každý z nás má již malou sbírku kamenů, obtisků rostlin na kamenech i mušlí. Všichni máme rádi přírodu, každou volnou chvíli v ní trávíme a snažíme se jí zbavit různých odpadků a nepořádků. Bydlíme na březích vodní nádrže Rozkoš a zde lidé také zanechávají mnoho odpadků. Chodíme je uklízet i s naším rybářským oddílem. Chtěli by jsme si udělat různé bobříky a hrát různé hry. Některé bobříky jsme si již splnili na turistických táborech, které jsme strávili uprostřed přírody Troumovských stěn. Náš klub si již začal psát i kroniku. Všichni čteme knížky od Jaroslava Foglara a máme moc rádi napětí a dobrodružství. Jen jeden problém nás trápí. Nemůžeme najít místo pro klubovnu. Poraďte, jak by se da jalo nejlépe na leznout, zatím po ní pátráme bez úspěchu.

A nyní odpovídi na soutěž:

- 1/ rostliny, z nichž se dá vařit čaj: heřmánek, kopřiva, šípek, maliník, jahodník, ostružiník, bříza, lípa, bezový květ, podběl, plicník, jitrocel
- 2/ kácení stromu vysekat klín sekerou, pak doříznout pilou

měkké dřevo: lípa, smrk, modřín

tvrdé dřevo: buk, dub, švestka

dřevo, které vynhře je srub - suchá silná naštípaná polena tvrdého dřeva

dřevo na kůly do vody: z tvrdého dřeva - buk, dub

rostliny bobřího jídelníčku: šavnaté lodyhy, bahenní oddenky, vodní lilie,

vodní kosatce, kůra mladých osik a jív

- 3/ dub se dožívá stáří až 2000 let v našich krajích
sekvoj až 4000 let ve světě

Konečně velmi dobrá stopa! Bude mít u sebe kroniku klubu nebo jiné věci? Nevychodili to už všechno? Došli jsme se na náměstí a dobu stáli před domem s uvedenou adresou. Vyzkoušeli jsme tři zvonky (ani jeden nebyl popsán), avšak nikde se nikdo neukázal. Nevěděli jsme, kde

dotyčný bydlí. Ve kterém bytě. Došli jsme se zeptat do hospody, kde se nám dostalo dalších informací. Zvonili jsme a tūkali na dveře bytu několikrát, ale nikdo neotevřel. První pátrání skončilo neúspěšně, ale budeme pokračovat. Vypátrání podrobností si převzal Matěj s Mravenci.

TĚŠME SE NA REPORTÁŽ OD NICH DO PŘÍŠTÍHO ČÍSLA.

CO PODNIKÁ ...

PŘINÁŠÍME PRVNÍ PŘEHLED ČINNOSTI KLUBŮ Z VÝCHODNÍCH ČECH. TUTO RUBRIKU BUDEME UDRŽOVAT STÁLE ČILOU, PROTOŽE VĚDĚT, CO DĚLAJÍ KAMARÁDI, MŮŽE INSPIROVAT. MOŽNÁ BYCHOM MOHLI UVÁDĚT I ČINNOST STOPAŘŮ. KAŽDOPÁDNĚ KDYBY NĚKDO VĚDĚL O DALŠÍM KLUBU, KTERÝ V OKRUHU 100 KM PŮSOBÍ (NEMUSÍ TO BÝT NUTNĚ VE VÝCHODNÍCH ČECHÁCH), MŮŽE DÁT VĚDĚT. POKUSÍME SE ZAJIŠŤOVAT AKTUALITY I OD NĚHO A VÍCE HO S NÁMI STMELIT.

KLUB SPRÁVNÁ TROJKA,
NOVÝ ROKYTNÍK

245. KBS MRAVENCI,
ČESKÁ SKALICE

Měsíc únor by se dal nazvat Měsícem úklidu a do jeho znaku by patřil zřejmě kbelík a lopata. Pořád jsme pilně sledovali počasí nebo - li "Jak bude zítra...", aby jsme začali upravovat klubovnu a v jejím okolí. Hlavně už bylo třeba vykopat odvodňovací strouhu, aby do klubovny neteklo. Na podzim po delších deštích nás totiž nemile překvapila voda, která do klubovny vnikla pod trámy pod podlahu a způsobila v klubovně bahno. Když byl tento příkop vykopán, věnovali jsme se úklidu. Bylo vybudováno nové roubené hrazení na kompost, aby bylo kam házet listí a popel. Také se začalo zpracovávat dřevo, které jsme loni v létě přivezli ke klubovně. Dřevo se poštípalo a je srovnáno poblíž klubovny. Takto proběhl únor a další činnosti uvedu zase příště.

TOMÁŠ „TOPIK“ MORAVEC

Náš klub měl v době od 1. 2 do 11. 3 celkem 3 schůzky, na kterých se toho však moc nedělo (nyní za sebou máme dost dlouhé období stagnace a právě teď se pokoušíme klub oživit). Výjimkou byla schůzka 6.3., kdy nás návštěvou poctil Wapi, který mi poradil ohledně klubových záležitostí, zaúkoloval mě nějakými věcmi do časopisu, ale hlavně jsme se pokusili zachytit stopu 47. KBS Sedmička (více byste se o této výpravě měli dočíst na jiném místě časopisu). Kromě schůzek se část klubu 7. února zúčastnila hokejového turnaje v Novém Městě nad Metují (na třetí zápas v Brně se také chystáme) a také jsme v sobotu 28. 2. byli udržovat průhled v Ratibořickém údolí (toto také zatím není dokončeno, ale pravděpodobně se tam zanedlouho znovu vypravíme). A to je z tohoto období myslím vše.

MATĚJ „MATĚJ“ SPRÁVKA

Abych pravdu řekl, Whook už není zdaleka tak aktivní, jak býval. Je to nejspíš tím, že každý má své záliby a na druhém místě Whook. Proto u nás nemáme žádný „hnací motor“. Ale pokud se to tak dá brát, tak se momentálně připravujeme na floorballový turnaj. Počítám, že se klubovní aktivita zase o trochu zvedne s letními výlety, které má každý rád.

Momentálně jsme přihlášení v dlouhodobce Karakum. Sice nemáme moc postupových bodů, ale pár úkolů jsme už udělali o přestávkách ve škole. To mi připomnělo další problém nemáme klubovnu. Párkrát jsme chodili po městě a hledali nějakou kůlničku, jenomže po čase nás neúspěch odradil a tak jsme zůstali bez klubovny. Abych to shrnul, tak kdybychom se teď zahlásili na iklubovna.cz, tak asi pod Olympijské Kluby. To, co nás teď spojuje je hlavně pohyb, ať už právě floorball, nebo jiné aktivity. Jelikož se už země probouzí ze zimního spánku, tak nebude dlouho trvat, než zase někam vyrazíme.

VOJTĚCH „VOJTASO“ FILSAK

Od září jsme tři. Až do února náš klub nic nedělal, jenom přežíval. Divím se, že zájem kluků v době nečinnosti neopadl. Ale s únorem jsme se rozjeli. Na 4 schůzkách, které jsme v únoru měli, jsme plnili Karakum, do kterého jsme se přihlásili se zpožděním. Hodně jsme mákli na morseovce, kterou kluci ještě neumí. Ale je znát jistý pokrok. Uspořádali jsme dokonce i Sportík (akce zaměřená jen na pohyb a sporty, venku i v tělocvičně). Protože tři není zrovna ideální počet, občas zveme dobré kamarády. Hodně akcí se zúčastnil Svišť, který byl do loňska naším členem. Po třech letech jsme obnovili kroniku. Je psaná na papíry A4 formátu a na konci klubařského roku ji necháme svázat. Únorový kronikový sešit máme hotový a jsme nadšeni. Jaká škoda, že jsme kroniku psali jen necelý první rok... Klub se ale už těší na březen, kdy máme v plánu oživit činnost několika zajímavými podniky a soutěžemi.

STANISLAV „WAPI“ ČABAN

III ZÁŽITKY Z AKCÍ

V KAŽDÉM ČÍSLE VÝCHODU BUDEME UVÁDĚT ZÁŽITKY KLUBŮ (MOŽNÁ OTISKOVAT I STRÁNKY Z KRONIK), STOPAŘŮ A DALŠÍCH EXISTENCÍ. KAŽDÝ, KDO NĚJAKÝ ZÁŽITEK Z AKCE (TÁBOR, VÝPRAVA, SCHŮZKA, VANDR...) MÁ A RÁD SE O NĚJ PODĚLÍ, AŤ HO POŠLE NA E-MAIL ČASOPISU. RÁDI ZÁŽITEK ZVEŘEJNÍME. KDYŽ BUDE KE ČLÁNKU I FOTKA, BUDE TO SUPER! NEMÁ-LI NĚKDO VĚTŠÍ ZÁŽITEK, KTERÝ BY ŠEL POPSAT JAKO POVÍDKA, MŮŽE SESTAVIT PŘEHLED MINIZÁŽITKŮ. JEDEN TAKOVÝ PŘEHLED ZDE MÁME DNES OD TOPIKA A JEHO SPRÁVNÉ TROJKY.

VÝPRAVA

Hráli jsme hru na Stopování raněného jelena. Hra měla dvě části. První se mi moc nepovedla, protože jsem se zdržel a kluci mě dohnali příliš brzy. Druhá se taky nepovedla, protože hned první značka byla nejasná a proto se mým pronásledovatelům nepodařilo objevit značkovanou stezku a nenašli mě. Proto jsme ve výpravě pokračovali každý zvlášť. Nakonec jsme se shledali a vše dobře dopadlo.

ZIMNÍ BRUSLENÍ

Jako každoročně i letos jsme vyrazili na klubovně blízký rybník, jmenující se Rybník. A mně opět „jako pokaždé, chyběly brusle, které nevlastním a proto jsem běhal po ledě v botách. Pády se nepočítaly, i když bych asi High score neměl. Škoda, snad příště.

FOTBAL

Jako snad v každém klubu, i my hrajeme fotbal. Někdy hrajeme svoji speciální tuning verzi s volejbalovým míčem: Štopikův fotbal. Hraje se v počtu jeden na jednoho. O této hře snad někdy příště.

RELY

Na blízké silnici u klubovny se jel loni již druhý ročník světoznámé Krkonošské Rely. Už podruhé jsme pozorovali závody aut, pokřikovali na auta „Přidejte“ a podobně. Byla z toho prostě sranda.

III ZÁŽITKY Z AKCÍ

BOBIKOVÁNÍ

Další naší oblíbenou zábavou je ježdění na bobech, prostě Bobikování. Jezdí se na různých tratích, místech a různými styly. Hraje se o lepší styl sjezdu, např. : ve stoje, v leže, po zadu a podobně. Každoročně při této zábavě rozsekáme několik bobů, no prostě sranda.

PING PONG

Občas si na Šušíkově stole zahrajeme ping pong. Mně to většinou moc nejde, protože jakmile pinkáme déle jak minutu, tak Šušík hodí do hry nějakou tu svojí fintu a mně spadne míček a někam odhopsá.

NÁTĚR GARÁŽE

Československá televízia Bratislava, hlavná redakcia vysielania pre deti a mládež uvádza „Garáž“ zo seriálu „A je to“. Takto by se dala nazvat naše akce, kdy sem Udíkovi pomáhal natírat garáž. Byla sice krásně bílá, ovšem my taky a místy i více. Každý jsme do ruky dostal štětku a že máme natřít garáž „ a né, že budete bílý a zeď nenatřená...“

Nevím, jestli si umíte představit dvě tečkované a puntíkaté osoby, které lezou po žebříčku a snaží se přitom nenatřít taky okno, ale já mít zrcadlo, tak bych se smál taky.

HRÁTKY SE ZÁLUDNÝM SKOTEM

Jelikož jsme „řepáci z vesnice“, jak se o nás vyjadřuje Šušíkův tatík, kráva pro nás není cizí zvíře. Vždy, když se dvakrát nebo třikrát za léto ke klubovně tato zvířata přiženou, vždy odhadujeme jejich počet a soutěžíme o to, kdo se k nim přiblíží blíže. Také lezeme po cisternách s vodou na osvěžení těchto zvířátek, nebo skáčeme z vozu se senem všelijakými způsoby, například do dálky, s otočkou, s kotrmelcem a podobně. Je z toho veliká zábava, jakožto ze skoro každé akce, kterou v klubu děláme, protože mi kromě práce děláme samé báječné věci.

AKTIVNÍ KLUBY

327. KBS JESTŘÁBI

DNES PŘEDSTAVÍME 327. KLUB BOBŘÍ STOPY JESTŘÁBI Z CEREKVICE NAD BYSTRICÍ. JEHO ZAKLADATELEM A VEDOUCÍM JE NÁŠ REDAKTOR WAPI.

V květnu 2005 jsem zjistil, že kamarád ze třídy je také vyznavačem Foglarova díla. Strávili jsme potom mnoho hodin rozebíráním dějů jednotlivých knížek, ke kterým jsme přidávali vlastní představy o klubu. V červnu jsme začali držet Modrý život a chtěli si nějaký klub založit. Jenže jsme neměli nikoho třetího a přišly prázdniny, přes které jsem se s Martinem (později Deg) neviděl.

Zato jsem ale v knihovně u foglarovek potkal ke konci srpna druhého Martina (Sviště). Historie se opakovala. Každý den jsme procházeli Cerekvicí a spřádali plány.

Přišly první zářijové dny a s nimi škola. Se Svištěm jsme zašli za Degem a po hodinové poradě jsme byli rozhodnutí! A 3. září 2005 jsme založili Jestřáby. Začali jsme hned pořádat schůzky, scházeli jsme se na našem památném místě U dubu. Přálo nám ale štěstí a už 18. listopadu jsme sehnali klubovnu ve sklepních

prostorách bytovky. Za pár dní jsme v ní byli jako doma. Na zdech bylo namalované týpí, koně, kovboj, indián a totem. Strávili jsme v ní rok a půl úspěšné činnosti a potom ji vyměnili za větší místnost hned naproti. Přestěhovali jsme se a nově zařídili. Jsme v ní dodneška.

Začínali jsme ve třech lidech a v současnosti jsme opět

tři. Ale za ty tři roky se u nás vystřídalo na 10 lidí. A že mezi nimi byli opravdu dobří klubaři! V průměru vydržel každý tři čtvrti roku. Ale to je jen průměr. Někdo u nás byl pět měsíců, jiný rok a půl. Nejdelší dobu působení mám já, od založení až do současnosti. Po celou dobu

klub vedu. A že voleb do klubovních funkcí už bylo! Ale nikdo jiný si nechce vzít na svá bedra starosti a práci.

Největší krizi náš klub prodělal od října 2008 do začátku února 2009, kdy jsme měli jednou za měsíc nudnou schůzku. Chtěl jsem klub zrušit, naštěstí mi Termit s Filem zabránili. Teď jsme velmi aktivní. Každé pondělí máme schůzku. Další akci míváme v pátek – druhou schůzku, sportík(tělocvična ,hřiště) nebo mimořádný podnik – soutěž v jedení špaget, odpolední hru. Přibudou i sobotní výpravy nebo celodenní hry.

Zúčastňujeme se táborů SPJF pod vedením kamaráda Jiřího Kaliny – Čápa. Dva u Těšnova u Liberce jsme absolvovali vždy celý klub a na třetím u Kněžic byl jenom Svišť.

Náš klub je všestranně zaměřen. Snažíme se o pestrou činnost všeho druhu. Tábornictví, historie, sport, příroda.... to vše obsahuje naše činnost. Držíme se hodně foglarovských zásad a využíváme mnoho Jestřábových vynálezů.

VÝVĚSKA AKCÍ

BŘEZEN - DUBEN

HOKEJOVÝ TURNAJ

KDE : ROSICE U BRNA

KDY: 21. BŘEZNA

V KOLIK: 10 - 12 HOD.

Přespání dohodnuto v klubovně SPJF.

Více informací na i-klubovna.cz nebo na webu naší pobočky.

JARO S TĚŠÍTKY

KDE: CELÁ REPUBLIKA

KDY: 21. - 28. BŘEZNA

Vítání jara bylo v dřívější době u mnoha evropských národů jedním z nejposvátnějších aktů. Končila vláda zimy, nastávala jarní rovnodennost a slunce probouzelo poslední spáče do nového období. I dnes však lze příchod jara oslavit nevšední a svéráznou akcí, jakou je například "Jaro s těšítky". Pražská pobočka SPJF vyhláší v období 21. - 28. března 2009 již tradiční akci Jaro s těšítky.

Sdružení přátel Jaroslava Foglara
vás zve na již 2. ročník hry v pražských uličkách, tentokrát s názvem

Cesta za Modrým stínem

27. - 29. března 2009

Napadlo vás někdy, že stínadelských záhad je mnohem víc než jen ty v knížkách?
Dokázali byste najít dost odvahy překročit Rozdělovací třídu?
Dokázali byste se vydat po stopách vantské historie, jít cestou za Modrým stínem?

Ubytování je zajištěno ve skautské klubovně.

S sebou: spacák, karimatku, jídlo a pití na 5 dní (v blízkosti supermarket, k dispozici kuchyňka), tašku, papír, svíčku, šátek, jeden staré noviny, hodí se i menší batůžek a stylové stínadelské oblečení

Účastnický poplatek: 90 Kč

Doprava: společně z Brna, odjinud individuálně.

Začátek: v pátek v 18 hodin v klubovně.

Dejte nám prosím vědět počet zájemců, věk a dobu příjezdu do Prahy, můžeme za vás na nádraží vyslat spojku.

Akce je určená zájemcům do 15. výjimky po domluvě.

Příhlášky posílejte nejpozději do 15. března.

Kontakt: Bublina (777 215 836) nebo na paha@stinadla.cz

KULIČKÁDA

KDE: OSTRAVA - LANDEK

KDY: 4. DUBNA

Turnaj v kuličkách, který se koná v Hornickém muzeu.

Více info na iklubovna.cz

Pořádá Severomoravská pobočka

UCTÍVAČI GINGKA

KDE: OSTRAVA

KDY: 17. - 19. DUBNA

Tradiční stínadelské dobrodružství.

Více info na iklubovna.cz

Pořádá Severomoravská pobočka

Sysel a Holub byli velmi dobří kamarádi, každý však bydlel na jiném konci naší republiky. Sysel měl svůj klub ve východních Čechách a Holub se svou partou byl z jižní Moravy. Jejich kamarádství tím ale nijak netrpělo. Vždy když se viděli, vřele se přivítali a dlouhé hodiny rozprávěli o věcech, které se udály od jejich posledního setkání. Střídavě se navštěvovali. Přišel březem. Sysel obdržel od kamaráda Holuba pozvánku, aby přijel na zajímavou hru v městských ulicích, kterou s klubem pořádá. Od rodičů dostal svolení téměř hned, byli rádi, že stráví víkend něčím užitečným. V pátek po škole přišel domů, vyměnil batohy a běžel na vlak. Před ním byla tříhodinová cesta vlakem, kterou prospal. Když večer přijížděl, na nádraží ho už čekal Holub.

„Zdar, Čecháčku!“ „Čau, mladej! Helej, tebe sem už dlouho neviděl!“ „Tož, já tebe také ne. Má kni, ať už jsme odsud venku.“ Vyběhli před nádraží, kde je ovanul svěží dech březnového večera.

„Půjdem k tobě domů pješo nebo můžem ject tramvaj?“

„Sysle, ty jsi pořád stejně líné. Já su pro jít pěšky. Musím

ještě do štatlu pro oharky.“

„Príma, koupim bratroj brněskej sejr.“ Kluci obstarali co potřebovali a došli k Holubovi do bytu.

„Sysle, rožni prosím.“

„Jasnačka. Ty bláho, ty máš komp! To je pěkněj kanón co?“ „No, docela betélné.“

Holub položil tašky ke stolu a šel si umýt ruce.

„Holoubku, vyndej ty vokurky. Sem hladovej jak vlk.“ „Tož já též, ale nedáme si už večeřu?“

„Tak todle se nevodmítá. A co bude k věče?“ „Můžem si dát blbouny. Só s borůvkama.“

Ohřáli si večeři, během níž jejich rozhovor nepokračoval. Oba byli jedlíci k pohledání a tváře měli natucané knedlíkama k prasknutí.

„Sysle, teď jsi jako opravdový sysel.“ Když dojedli, Holub sebral nádobí a že ho půjde umýt.

„Já to klído umeju. Nech to Sysloj ten má větší hlavu!“

„Jak chceš já budu utírat. Nejdřív umyj ty plytký talíře.“

Dali se do práce. Za chvíli si Sysel sedl zpět na židli a labužnický se rozvalil.

„Co na mě tak vejráš? Už sem to umyl. Sem prostě dobrej!“ smál se.

„Tak to teda smékám. Dobré Sysel!“

„Hej, tak já můžu do sprcháče né? Ta cesta v tom přečpaným

ČESKO-MORAVSKÝ SLOVNÍK

vlaku a ty vaše knedlíky mě trochu zmohly.“ „Určitě. Ručník je v almaře“ volal za Syslem do koupelny Holub. Odpověď mu bylo: „A kde je mejdlo? Dobrý už ho vidim já sem, ale tupej.“ Po Syslovi se umyl i Holub. Šli si do pokoje lehnout a vyměňovat zkušenosti ze svých klubů.

ČECHÁČKOVSKY	MORAVSKY	VÝKLAD
to	tož	Utvrzení skutečnosti
pješo	pěšky	Chůze po obou nohách
ject	jet	Přeprava osoby vozidlem
tramvaj	šalina	Kolejové vozidlo
sem	su	3. os. singuláru slov. být
město	štatl	Sídelní útvar
vokurky	oharky	Cucumis sativus
príma	super	Radostné zvolání
bratroj	bráchovi	Dativ slova bratr
brněskej	brněnský	Podmět z Brna
sejr	sýr	Lahůdka vyráběna z mléka
rozsviť	rožni	Zapnout světelný zdroj
jasňačka	jasné	Ujištění jistoty
ty bláho	no teda	Udivení
komp	kompl	Osobní počítač
kanón	dělo	Velice výkonný spotřebič
dobrej	betélné	Nadprůměrná věc
věča	večeřa	Jídlo podávané večer
můžem	možem	smět vykonat činnost
knedlajzi	blbouni	Plněné knedlíky
klíďo	klidně	Úplně v pohodě
mělkej talíř	plytký talíř	Talíř s mělkým dnem
vejrat	koukat	Sledovat nějaký objekt
sprcháč	sprha	Místo určené k očištění
skříň	almara	Nábytek sloužící k úschově věcí
mejdlo	mýdlo	Výrobek využívající se k mytí

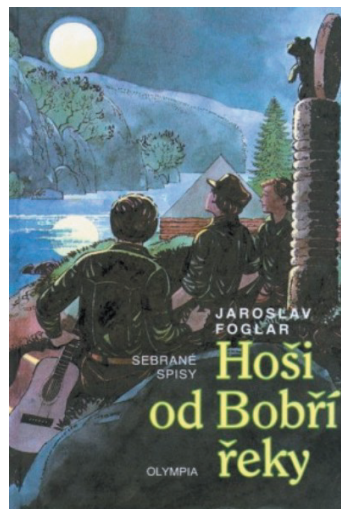
ANKETA

LITERATURA

S LÍTOSTÍ OZNAMUJI, ŽE V POSLEDNÍ ANKETĚ VYHRÁL INDIÁNEK. SKÓRÉ VYPADÁ NÁSLEDOVNĚ : INDIÁNEK 7 HLASŮ A BOMBIČKA POUHÉ 4 HLASY.

VS

FANTASY

3:3

DOBRODRUŽNÁ

Jen těžko Vás něco z toho potká	0	1	Takové dobrodružství jde zažít každý den
Popustí uzdu fantazii	1	0	Totem si jinak představit nejde
Mají hodně dílu	0	1	Dva díly a dost
Mluví se tam cizími jazyky(elfština atd.)	0	1	Hezky česky
Má ekologický obsah (žádná auta ani plasty)	1	0	Často tam pálí dříví
Nikdo tam nemísí krev	1	0	Učebnice pro Emo (např. Vinettou)

Která literatura je lepší jsme zase nevyřešili. Napište nám co si o tom myslíte vy. Kterou máte radši a proč? Nebo radši sci-fi? Vaše odpovědi pošlete buď na e-mail nebo na telefonní číslo 776256272 (Svišť N°2) .

NAPSAL SVIŠŤ